

שבת יד' אלול התשע"ט

הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת
18:33	19:23	20:08
18:31	19:20	20:05
18:32	19:22	20:07
18:32	19:22	20:07

כל הזכויות שמורות

פרשת כי תצא

המאור שבתורה

מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך

יוצא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יעבד דהאן נ"י 050-4194600

לצ"נ: מו"א צט"ר חיים בן שמחה ז"ל
לרפואת והצלחת: שמחה בת נעימה תחי'

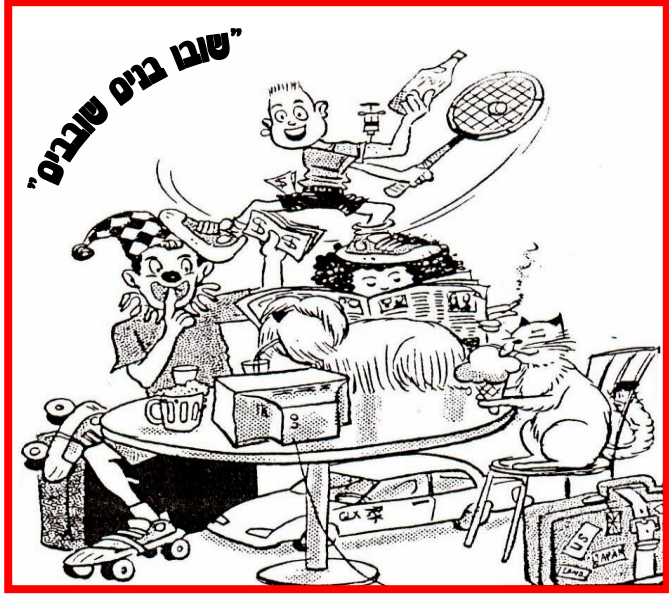
כאשר תחושת הכרת הטוב לאחרים קורסת, החברה נהרסת כולה

מלבד גדולתו בתורה ועבודת התפילה המופלאה שלו היה רבי אברהם יפת צ"ל לו דרך נוספת להביע את כיסופיו לבוראו, והיא השירה והפיוטים עוד בהיותו בתימן היה ידוע כמשורר גדול וחיבר כמה **ספרי שירה** שנעלמו בתימן. בפיוטיו הביע את צער השכינה ועל סבלם של ישראל בגלות על בית המקדש שחרב והיה בוקע רקיעים בשירתו **מעומק הלב** מתוך אהבה וגעגועים לאביו שבשמים, באומרו כי שירה בגימטריא תפילה.

חכם מנחם מנושה צ"ל התגורר בשכונת 'בית ישראל' בירושלים, שהיתה למעשה בור מים שנשאבו מימיו, וירדו מהחצר לתוכו בכמה מדרגות. המקום היה **חשוך לגמרי** והאוויר נכנס לתוכו דרך הפתח בלבד, בחצר ליד פתח הכניסה היה מקום בגודל מטר על מטר ששימש כ'מטבח' **ברזי מים** לא היו אז, ובכל השכונה כל חצר שאבה מים מהבור הסמוך למשכנם.

מצאווהו בשטיבלאך מתפלל... רבי **יצחק דוד צ"ל** התפילות שלו היו שלא מן העולם הזה. 'שמונה עשרה' אצלו היתה תופעה של ממש, בני המשפחה מספרים כי פעם הרבי מלעלוב צ"ל ירד במיוחד מבית מדרשו ברח' בהר"ן לבתי ויטנברג לראות את התפילה שלו, שהתמשכה על **פני שעות**, וכאשר השיא את ביתו הראשונה הלך להתפלל מעריב ושכח כי מצפה לו חתונה, וכשחיפשוהו, מצאו אותו עומד בשטיבלאך של מאה שערים, **כולו תפילה**, מופשט לגמרי מכך שצריך להכניס את ביתו לחופה.

אל תשפוט את מי שניסה ונכשל,
תשפוט את מי שלא ניסה.

סיפר ראש הישיבה הרב **ניסים טולדנו** זצוק"ל, כי היה אברך אשר כמה שנים לא היו לו ילדים, והוא ביקש ממני שמתו שאסע **לבבא סאלי** זיע"א אטלפן לו והוא יצטרף לנסיעה לנתיבות. והנה המשב"ק רבי **אליהו אלפסי** צ"ל טילפן לי ביום שישי אחד ואמר: "בבא סאלי אומר שחצי שנה לא היית אצלו, ומבקש ממך שתבוא לאכול אצלו מלווה מלכה במוצאי שבת. טלפנתי לאברך בערב שבת ואמרתי לו, תבוא במוצאי שבת ונוסעים. וכך הווה ונסענו. באמצע סעודת מלווה מלכה אמרתי לרב "הוא (האברך) אין לו ילדים. אמר לי: תגיד לו **שיגדל זקן** ובעזרת ה' יהיו לו ילדים. אחרי שנה נולדה לו בת ויש לו ב"ה בנים ובנות.

איכר אחד מצא בשדה נחש שקפא מקור. ריחם האיכר על הנחש, לקח אותו לביתו והזימם את גופו מול האח. **הנחש התאושש**, התעורר מעלפוטו וניסה להכיש את רגלו של האיכר. "האם זה שכרי על שהצלתי אותך?" שאל האיכר. הניף את גרזנו על הנחש, והבריח אותו אל מחוץ לביתו. לא תמיד הרעים משנים את **טבעם**, גם אם מתנהגים אליהם בטוב לב. כבדהו וחשדהו!

לא אחת היה מפליג הרב זאב **בנימין חשין** צ"ל בשבחו של מרן הגה"ק רבינו **ישראל אבוחצירא** צ"ל, והיה אומר, "רבותי! צאו וראו לאלו מדרגות נשגבות הגיע הבאבא סאלי, במה הוא זכה לכך? הכל בכוח שמירת העניינים הנוראה שלו!"

אל תדחה
למחר, שינוי
שתוכל
לעשות כבר
היום

שלושה דברים
אני אפטר
להחזיר
לאחור:
חץ שנורה,
מילה שנאמרה,
טעות שנעשתה

נקודה לפהשפחה
פעם הייתי גוש חֲמֵר. אדום, בוצי, לא נעים למגע ואז הגיע הגרוע מכל. הוכנסתי לתנור לזהט. מימי לא חשתי חום שכזה. לא הבנתי מה המגמה, למה הוא שורף אותי **עכשיו** אחרי כל מה שהשקיע בי. חשתי שחום חודר לתוכי ומשנה את מהותי. כבר לא היה לי כוח לצעוק. הוא בקושי שמע אותי בוכה 'תוציא אותי מכאן!' ורק אמר: 'המתן, עוד לא סיימתי איתך!'. אבל זה לא נגמר. ריח חריף של צבע אפך אותי, אדים רעילים **הפריעו לי לנשום**, כשהוא החליט לצייר על גבי הריח היה נורא, אבל הוא לא הגיח לי, שעות ארוכות ישב וצייר. ורק אמר: 'המתן, עוד לא סיימתי איתך!'.
ואז זה קרה שוב, והפעם הרבה יותר חזק. הוא הכניס אותי שוב לתנור, כשדרגת החום גבוהה פי כמה וכמה. רק כשכבר כמעט נכנעתי והשלמתי עם מצבי, אז נפתחה דלת התנור. האיש אחז בי בעדינות באותה צבת ברזל, ושוב הגיח אותי מול החלון הפתוח, נותן לי להתאושש מכל מה שעבר עלי. לאחר שעה קלה שב, קריאת התפעמות עלתה מפיו. 'מדהים!', אמר, והלך להביא מראה. הוא החזיק בי בעדינות וסובב אותי מול המראה, נותן לי לראות ולהתרשם מהמראה החדש. התקשיתי להאמין שזה אני, ידעתי שאני סתם גוש חֲמֵר אדום ומכווץ. לא ידעתי שיש בי **יופי מדהים** כל כך. התרגשתי. 'רציתי שתדע', פנה אלי ואמר, 'נכון שזה לא נעים שלשים אותך, אבל אם הייתי משאיר אותך שם, במקום שבו גדלת, ללא ספק בעוד ימים מספר, היית מתייבש, מתפורר והופך לחתיכות עפר חסרות משמעות.
אילו עצרתי את הגלגל כשהשתחררת איומה, אילו פסקתי אז מלעצב אותך, היית מתרסק לרסיסים. אני יודע **שהיה לך קשה** בתנור הלוהט, אבל אם לא הייתי מעביר אותך את התהליך ההכרחי הזה, היית נסדק מהר מאוד. גם אדי הצבע החריפים שגרמו לך לתחושת מחנק היו הכרחיים, תאר לעצמך, כמה אפורי ומשעמם היית נראה אם לא הצבע שהוספתי לך. והפעם האחרונה, הקשה מכולם, כחשבת שאתה מת בתוך התנור, זה היה הפיניש. פשוט לאחז את הכול, לחזק את כל מה שעשינו, לוודא שהיופי יתקיים, עכשיו אתה נראה בדיוק מה שהשבתו שאפשר להוציא ממך, כשראיתי אותך כגוש חֲמֵר!
אין אדם נבחן בניסיון כשאין לו **יכולות לעמוד בו**. ובסופו של דבר כאשר אדם עובר את אותו הניסיון. לפעמים מרצונו ולפעמים על כורחו. הניסיון פשוט מרוחם אותו. (העורך)

באמת היה טוב לעולם בלא הכסף, שכן אין דבר **הפוגם ומשחית** כמותו את הבריות, אבל "אם כסף" – מאחר שכבר נוצר הכסף ומוכרחים להשתמש בו, כי-אז "תלווה את עמי" - **נצל אותו** לדברים טובים, לעשיית צדקה וחסד.

יש ב' דברים, א' השגחה ובנוסף לכך יש השגחה מגדר שמירה, שאע"ג שהשגחת השי"ת על כל בראויו השגחה פרטית, יש לצדיקים וכשרים **השגחה נוספת** מגדר שמירה. והשגחה זו תלויה לפי מעשי האדם, וכפי אשר אדם פונה אל השי"ת, ובשעה שאדם פונה כולו להקב"ה, משגיח הקב"ה ושומר עליו על כל מעשיו **וכמו הצל** כאשר אתה מראה לו כל גופך הוא מראה לך כל גופך. אך כאשר פונה אליו רק אצבע אף השגחת ושמירת ד' היא רק בדרך זו.

יהודי עני, שהיה צריך לחתן את בתו, בא לפני רבי **אורי מטטרליסק** זצ"ל ואמר שהצליח בדי-עמל לקבץ את הסכום הנחוץ לחתונה, אבל עכשיו נשאר בלא אמצעים למחייתו. אמר לו רבי אורי: "שמעתי מרבי שלמה מקרלין כי מי שזיכהו הקב"ה לעשות שמחה של מצווה, כמו ברית-מילה או חתונה לילדיו, פותחים לו את **כל ההיכלות** וממלאים את כל משאלותיו. בוודאי ייפתחו לפניך גם שערי הפרנסה". והוסיף **החזוהי מלובלין** זצ"ל: "לכן מי שעושה שמחה נקרא 'בעל שמחה', שכן הוא בבחינת אדון ובעלים על השמחה, וביכולתו למשוך לעצמו ולאחרים שפע של טובה וברכה".

כשאחד מלמד, שניים לומדים

פעם נכנסו בחורים אל הגאון רבי **דב בעריש ידנפלד**, הרב מטשביץ זצ"ל, וספרו לו כי ראו בחול המועד פסח את הגאון רבי אברהם ישעיהו קרליץ, **החזוהי איש** זצ"ל לומד בספרו שלו. שמע הרב ואמר: "כן, בוודאי, בחול המועד פסח מחפש החזוהי איש ספרים **שאינו משתמש** בהם כל השנה, וממילא אין בהם חשש חמץ..."

hamaor.net

הבקבוק השבור באחד מביקורי בארץ ישראל, בפורים, שלחתי את ביתי הקטנה עם גשש עמוס ב"משלוח מנות" למעונו של מורינו רבי **שלום שבדרון** זצ"ל. עם כניסתה לביתו, רפו ידיה, והמשלוח על כל תכולתו נפל ארצה. בקבוק היין נשבר לרסיסים, נשפך על הארץ, והמנות התפזרו לכל עבר. הילדה הייתה **נכונה במיוחד**, אי נעימות ובושה כיסו את פניה. רבי שלום ששהה בחדר הפנימי הבחין במתרחש, ומיד רץ לעבר הכניסה עם הברקה פרי מוחו ולבבו: "גיוואלדיג! נפלא! כמה טוב שהיין נשבר! הרי הגמרא אומרת בעירובין (דף ס"ה) 'כל בית שלא נשפך בו יין כמים אין בו סימן ברכה!' (גרסת הרמ"א) ברוך ה'! נשפך יין בבית ועוד בעצם יום הפורים!" התלהבתי ואתה, היה לנו זה עידן ועידנים! "התלהבתי ואתה, שמחת הפורים **גדלה שבעתיים**, צהלתו סחפה אחריו את כל בני הבית- למול שברי הבקבוק והלכלוך. מי שהיה נכנס באותו רגע לבית משפחת שבדרון עם משלוח מנות, היה שובר גם הוא בקבוק יין להנות את רבי שלום....

פעם אחת חלה ה**בעל-שם-טוב** זצ"ל מאוד עד שלא היה לו כח הדבור, ועמדו עליו אנשיו, ורמזו להם שילבישו אותו בתפילין ועשו כן. ושכב בתפילין עד בוש, ואחר-כך התחיל לדבר. ושאלו אותו: מה היה זה? ואמר שנמצא עליו עברה **שעשה בקטנותו**, והיה עליו קטרוג גדול. ובא הרב שלו והודיעו ואמר: מהרה הלבש תפילין! ובא אחר-כך המקטרג בדמות נכרי ורתת (והרעיד) עם ברזל ורצה לחתוך ראשי, ולא יכול להתקרב אלי מחמת התפילין, וצעק אלי בלשון רוסיא: השלך מעליך העורות! ואני לא השגחתי בו, וצעק עד שנתבטל.

והרב אמר שראה **השערים סגורים**, ולא רצו להניח את גיסי מורנו **גרשון** זצ"ל ליכנס, ולקח עץ גדול והכה בשערים עד שנפתחו, ונכנס וצעק ככעס על הבית דין, ואמר: בשביל דבר קטן כזה תפסקו עליו מיתה חס ושלום?! וזהו שאמר בתקוני זוהר: **יש מצוה** שנקראת מטרוניאת (מלכה), ולוקחת האדם תחת כנפיה, ואינה מנחת אותו תחת יד מקטרג, כגון מצות תפילין.

אחד מחסידי הרבי הרש"ב **מליובאוויטש** זצ"ל ביקש הסכמה להתפרנס כשליח-ציבור. הרבי הסכים לדבר אולם התנה זאת בשלושה תנאים: שלא ייגש לעמוד בלי טבילה במקווה טהרה, שיכסה את ראשו בטלית, ושלא יחזור **פעמיים** על אותה מילה כדרך החזונים.

כל המושגים בתורה הקדושה הם הוראות לחיים, למד כיצד להשתמש בהם.

מדוע נמשלו ישראל לזית? אלא כל המשקין מתערבבים זה בזה, והשמן אינו מתערב אלא עומד. כך **ישראל** אינם מתערבים עם הגויים. דבר אחר, כל המשקין אדם מערב בהם ואינו יודע איזה תחתון ואיזה עליון, אבל השמן, אפילו אתה **מערבו** בכל המשקין שבעולם, הוא למעלה מהם. כן ישראל, בשעה שהם עושים רצונו של מקום, הם ניצבים למעלה משאר האומות.

שני מושגים ראויים שחג במקום. "תראה הוא לא יכול להתקדם" אמר אחד לשני "הוא בטח התקלקל. השני: "אם הוא היה מקולקל הוא היה ישר נופל. **טווח** שנגמר לו הדלק".

רישית תפוצה
hamaor.net@gmail.com

מעודו התאבק רבי **שלמה זלמן** זצ"ל באבק ביתם של אותם גדולי ירושלים, מהם שאב רוב חוכמתו, בהליכות, בדרך הפשטות והצניעות צעד כל ימיו. "כבוד" לא דיבר **אליז מאומה**, אדרבה, סלד ממנו. אביזריהו זככוד היתה לורה בעיניו, רחק מהם כמטווחי קשת. רבות יסופר לדור ולדורות הבאים, על יגיעתו העצומה, על רוחו ידיעותו ועומק בנינו **בתורה הקדושה**, על צדקותו ועל חסידותו, אולם בידוע ליודעים, שאין אלו אלא שביבי נוגה ונצוצי זהר לדעת קצות דרכיו.

משולחן גבוה

דברי תורה מפי ראש מוסדות "אור החיים" הגאון הרב **ראובן אלבז שליט"א**

מרגלא בפומיה דהמקובל העדיק רבי **מאיר אנוחצירא** זצ"ל שמקור הקדושה הוא בעיניים ורמזו לכך בפסוק **איה הקדשה הוא בעיניו** (בראשית לה, כא), היכן הקדושה נמצאת? בעיניים, אדם ששומר את עיניו בקדושה הקב"ה נמצא איתו, מגן ושומר עליו מכל פגע, **ועצם עיניו מראות ברע**, הוא **מרומים ישפן**... **מלך בפי' תחינה עיניו**.

את העיניים צריך לשמור מכל משמר שלא להסתכל חלילה בדברים אסורים, כיון שהכל תלוי בעיניים, **עיני עיני ירדה מים** (איכה א, טו), הסתכלות אחת לא נכונה כבר יכולה להוריד את האדם, **ועשית מעקה לגגך** (דברים כג) - אלו העיניים, תכסה ותשמור אותם היטב, **מדוע? כי יפל הנפל ממנו**, משם יכולה להיות חלילה ירידה גדולה, **וראית בשביתה**, החילה מעידת האדם היא בראיה, ולחיפך אדם ששומר את עיניו זוכה שהקב"ה נמצא עמו ומגן עליו, **ולא יראך** **כך ערות דבר ושם מאתריך** (דברים כג, טו).

ונספר, בחור מיישיבת "הנגב" בנתיבות נסע באוטובוס והתיישב באחד המושבים לבדו, לאחר כמה דקות עלתה אשה שהתלבשה בחציפות ובחוסר צניעות והתיישיבה לידו. הבחור רצה לשמור על קדושתו ולא להיכשל בעיניו ומיד עבר להתיישב במושב האחורי של האוטובוס, ולאחר מספר דקות נפלה עליו תדרמה פתאומית ובחלום הוא שומע קול מדבר אליו ומודיע שיש מטען חבלה מתחת למושביו באוטובוס, ועליו להתריע על כך במהרה.

התעורר הבחור בבחילה, ומיד רץ להודיע על כך לנהג, שהזמין מיד את אנשי ההצלה שניטרלו את מטען החבלה ברגעים האחרונים. לאחר כמה ימים ניגש חבלן המשטרה אל העדיק **הנבא סאלי** זצ"ל וסיפר לו בגאווה שניטרל את מטען החבלה והציל אוטובוס שלם, אך הרב דחה דבריו ואמר שלא המשטרה הצילה את אנשי האוטובוס, אלא אותו בחור ששומר את עיניו הוא זה שהציל את כולם!

יהי רצון שזוכה להרבות קדושה וטהרה בעם ישראל ונזכה בקרוב לגאולה השלימה, אמן.

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל

ילד חוזר מבית הספר ומספר לאביו שקיבל בלתי מספיק בחשבון. "מה קרה?" שואל האב. "המורה שאל כמה הם 3x2 וענית 6". "זאת התשובה הנכונה". "אחר כך המורה שאל כמה הם 2x3?" "מה ההבדל?"

זה בדיק מה שגם אני אמרת

גטו ראדין, פולין (בילרוסיה), **קיי תשיב** הוחלט לברוח, ולא לתת שנובל כצאן לטבח. והעלו הצעות שונות. הזמן- שבת קודש, אך גם זמן של פיקוח נפש, בעקבותיו הרשנו לעצמנו לחלל את השבת בתכנוני חולין של הצלה ומילוט.

זוג תאומים, כבני חמש שנים, בנוי של שמש הישיבה מאזינים להצעות הבריוחה, ואינם מבינים, הכיצד?

האומנם, הטיפו לנו, אין די אמונה אצל המבוגרים! הרי גם אברהם אבינו לקח את בנו אל העקידה, אך הקב"ה רצה שיחיה והצילו. גם אנו מובלים עתה לעקידה, **אם חפץ בנו ה'**, נחיה ולא נמות. אנו מתבוננים בהם, ומבקשים להיות שותפים לאמונתם התמימה...

הקדשת הלימוד והברכות

ממתק שחריית, קריאת התהלים ואבות ובנים

לע"נ התורים היקרים רבי **שמעון בן גאלה** ז"ל יונה בת חכימה ז"ל

לברכת והצלחת טובה בת חכימה